

ΕΤΟΣ 74ον

5 Ιουλίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3814)

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Βασικός στόχος τῆς ἀναγνωσθεΐσης εὐαγγελικῆς περικοπῆς εἶναι ἡ διακήρυξη τῆς πίστεως ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος ἦλθε στὸν κόσμον γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ σατανᾶ, ὅπως λέει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος· «ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον» (Ἐβρ. 2,14). Ἡ παρουσία καὶ ἡ δράση τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν κόσμον, ἡ διδασκαλία Του καὶ τὰ θαυμάσια πού ἐπετέλεσε, ἡ Σταύρωση καὶ ἡ Ἀνάστασή Του, ἡ ἰδρυση τῆς Ἐκκλησίας Του ἐλευθερώνουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ προσφέρουν τὴν δυνατότητα νὰ γίνεи μέτοχος τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, κοινωνός τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς ἀθανασίας Του, μέλος τῆς εὐλογημένης Βασιλείας τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία ὁ πιστὸς προγεύεται ἀπὸ τό ἱστορικό παρόν.

Θεμελιώδεις ἀντιθέσεις

Στὴν προσπάθειά μας νὰ περιγράψουμε τοὺς δύο δαιμονιζομένους τῆς περικοπῆς, θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπισημάνουμε τὰ ἀκόλουθα: Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τυραννοῦνταν ἀπὸ τοὺς δαίμονες μὲ ἓνα φοβερό τρόπο. Εἶχαν χάσει τὴν ἐλευθερία τους, τὴν ἰκανότητα νὰ ὀρίζουν τὸν ἑαυτό τους κατὰ βούληση. Εἶχαν ἀπομονωθεῖ ἀπὸ τὴν κοινωνία, κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ συναντηθεῖ μαζί τους, ἦταν ἐπιθετικοὶ καὶ πολὺ ἐπικίνδυνοι, καὶ εἶχαν καταντήσει ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος ὅλης τῆς περιοχῆς. Καὶ ὅμως, μόλις αἰσθάνθηκαν τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ὅλα ἄλλαξαν γι' αὐτοὺς καὶ τοὺς κατοίκους τῶν Γεργεσηνῶν.

«Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Θεοῦ;», φώναξαν οἱ καταχθόνιες δυνάμεις τοῦ σκότους, ὅταν εἶδαν τὸν Κύριο. Δηλαδή, ποιά σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦρθες ἐδῶ πρὶν ἀπὸ τὴν παγκόσμιον

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 28-34, θ' 1)

Οἱ δύο δαιμονιζόμενοι

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσει ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Κρίση γιὰ νὰ μᾶς βασανίσεις; Πράγματι, ποιά σχέση ὑπάρχει μεταξύ ψεύδους καὶ ἀληθείας, φωτός καὶ σκότους, ζωῆς καὶ θανάτου, ἀγιότητος καὶ ἁμαρτίας, Θεοῦ τῆς ἀγάπης καὶ πνευμάτων τοῦ μίσους καὶ τῆς πονηρίας; Ὁ πειράζων, ἂν καὶ ὅπως λέει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης—εἶναι ψεύτης καὶ ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους (Ἰωάν. 8,44), ἐδῶ ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ Θεὸς ἀληθινός ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ καὶ ὅτι εἶναι ὁ Κύριος τῆς Ἰστορίας καὶ ὁ Κριτὴς τῶν πάντων, ὁ Ὅποιος κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία Του θά ἀποδώσει στὸν κάθε ἓνα «κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ» (Ρωμ. 2,6).

Πρόγευση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ

Ὁ Κύριος ἐπενεργεῖ θεραπευτικά. Ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τοὺς δύο βασανισμένους ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ τους ὀδύνη, ἐγκαινιάζοντας τὸν νέο κόσμον τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπικράτηση τῆς Βασιλείας Του στοὺς ἀνθρώπους. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοια, τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δαιμονιζομένων ἀποτελεῖ μία πρώτη ἔνδειξη τῆς μελλοντικῆς καὶ

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁμιλίες σὲ Εὐαγγελικὲς περικοπὲς καὶ ἑορτὲς
τοῦ Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στήν ἀντικρινή ὄχθη, στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν, τόν συνάντησαν δύο δαιμονιζόμενοι πού ἔβγαιναν ἀπό τά μνημεῖα, πολύ ἐπικίνδunami, σέ σημεῖο πού νά μήν μπορεῖ κανεῖς νά περάσει ἀπό ἐκεῖνον τόν δρόμο. Καί ξαφνικά φώναξαν καί εἶπαν: Τί ἔχεις μαζί μας Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ἐδῶ γιά νά μᾶς βασανίσεις πρόωρα; Μακριά ἀπό αὐτούς ὑπῆρχε ἕνα κοπάδι πολλῶν χοίρων πού ἔβοσκαν. Οἱ δαίμονες τόν παρακαλοῦσαν καί ἔλεγαν: Ἐάν μᾶς βγάλεις, ἄφησέ μας νά πᾶμε στό κοπάδι τῶν χοίρων. Καί τούς εἶπε: Πηγαίνετε. Αὐτοί μόλις βγῆκαν, πῆγαν στό κοπάδι τῶν χοίρων, καί ἀμέσως ὅλο τό κοπάδι τῶν χοίρων ὄρμησε καί κατακρημνίστηκε στή θάλασσα καί πνίγηκαν στά νερά. Οἱ βοσκοί ἔφυγαν, καί ὅταν πῆγαν στήν πόλη, διηγήθηκαν ὅλα ὅσα ἔγιναν, καί περί τῶν δαιμονιζομένων. Καί ἀμέσως, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως βγῆκαν νά συναντήσουν τόν Ἰησοῦ· καί ὅταν τόν εἶδαν, τόν παρακάλεσαν νά φύγει ἀπό τήν περιοχή τους. Ἀφοῦ ἐπιβιβάστηκε στό πλοῖο, διέσχισε τή λίμνη καί ἦλθε στήν πόλη του.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὀλοκληρωτικῆς καταργήσεως τῆς ἐπιρροῆς καί ἐξουσίας πού ἀσκεῖ τώρα στόν ἄνθρωπο ὁ διάβολος.

Ἡ πνευματική δύναμη τῆς Ἐκκλησίας

Ζῶντας μέσα στήν Ἐκκλησία ὁ πιστός αἰσθάνεται νά τόν ἐπισκιάζει ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καί νά τόν προφυλάσσει ἀπό τήν κακία τῶν δαιμόνων. Μέ τό ἅγιο Βάπτισμα ἐνδύεται τόν Χριστό ὡς φῶς καί ὡς χάρι, μέ τήν Θεία Κοινωνία γίνεται Θεοφόρος καί Χριστοφόρος, μέ τήν μετάνοια καί τήν ἐξομολόγηση ἀναθέτει στόν Θεό τήν ἀδυναμία καί τίς πῶσεις του. Μέ τήν προσευχή, τήν ταπεινοφροσύνη, τήν ἀγάπη καί τήν, ἐν γένει, καλλιέργεια τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν δεικνύει τήν ἐμπιστοσύνη του στήν ἀγάπη καί τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, ἐνδύεται τήν πνευματική πανοπλία πού δίνει ὁ Θεός, γιά νά μπορέσει νά ἀντιμετωπίσει τά τεχνάσματα τοῦ διαβόλου (βλ. Ἐφεσ. 6,10-20).

Ἔνας ὄσιος ἀσκητής, ὁ Ἰωάννης Βοστρινός, εἶπε ὅτι τά πονηρά πνεύματα φοβοῦνται περισσότερο ἀπό ὅτιδήποτε ἄλλο τό Βάπτισμα, τήν Θεία Κοινωνία καί τόν Σταυρό πού φοροῦν οἱ χριστιανοί. Ἐμεῖς ὀφείλουμε νά διαφυλάττουμε καλῶς καί τά τρία αὐτά Μυστήρια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι θά ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς Αὐτόν καί θά παραμένουμε ἐνωμένοι μαζί Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

5 Ἰουλίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἄθω († 1000) καί Λαμπαδοῦ ὁσίων.
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστ.: Γαλ. ε΄ 22 – στ΄ 2 – Εὐαγ.: Ματθ. η΄ 28 – θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ἰουλίου, ΣΤ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ΄ 6-14 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 1-8.

Νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΕΝΤΑΚΗΣ

Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΕΘΙΑΣ

Στά βήματα τοῦ ἁγίου Εὐμενίου τοῦ νέου
(Α΄ ἐκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 424)

Ὁ συγγραφέας τοῦ ἔργου, Ἀρεοπαγίτης ἐ.τ. Ἐμμανουήλ Καλεντάκης, παρουσιάζει τόν βίο τοῦ ἁγίου Εὐμενίου τοῦ νέου, κατά κόσμον Κωνσταντίνου Σαριδάκη, τό προορατικό καί διορατικό χάρισμα τοῦ ὁποίου ἔνωσε ὁ ἴδιος, καθῶς εἶχε τό σπάνιο προνόμιο τοῦ οἰκογενειακοῦ δεσμοῦ καί τῆς δυνατότητος νά παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μέ δέος τήν πνευματική ἀνέλιξη τοῦ ἀγνοῦ καί ἄδολου μοναχοῦ στήν κορυφή τῆς ἁγιοσύνης. Ὁ συγγραφέας ἔνωσε ὑπερμετρα τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη καί φιλανθρωπία, ὅπως καί τά θαύματα τοῦ Ἁγίου.

ΙΕΡΕΜΙΑ ΦΟΥΝΤΑ (†)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΩΒΙΤ - ΙΟΥΔΙΘ - ΕΣΘΗΡ

Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια
(Α΄ ἐκδ., σχῆμα 15x23 ἑκατ., σελ. 368)

Τό 15^ο βιβλίον τῆς σειρᾶς Ἑρμηνεία Παλαιᾶς Διαθήκης ἀφηγεῖται τήν ἱστορία τοῦ Τωβίτ, τῆς Ἰουδίθ καί τῆς Ἐσθήρ, βιβλία πού ἔχουν ἔντονη ἀφηγηματική δομή, θεολογική ἔμφαση στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἐνδιαφέρον γιά τήν ταυτότητα τοῦ Ἰσραήλ στήν Διασπορά, σύνδεση πίστεως καί ἱστορίας μέ ἔντονη παρουσία γυναικείων μορφῶν.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr